॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ब्रह्मविदांमाहात्म्यंतदनुग्रहेणदेवाअपिदासाभवंतीतिनवमदशमयोरुक्तं तत्रनवमेनाहंदौर्बल्याद्वृत्रेणजितइतिवक्तुंस्वसामर्थ्यमिंद्रो वह्निंप्रतिवदति नगंडिकाकारयोगंकरेणुं नगंपर्वतं डीयतेविहायसागच्छतीतिडीःपक्षीअल्पोडीर्डिकामक्षिकामशकादिस्तस्याआकारेणयोगोस्यास्तीत्येवंरूपंअणुंसूक्ष्मंकरेकुर्वे कृञश्छांदसंभौवादिकत्वं करेणेतिपाठेकरोमीत्यध्याहारः पाथोधिंकरेकर्त्तुमगस्त्यइवाहंपर्वतमपिमशकीकर्त्तुंसमर्थोस्मीत्यर्थः कुतस्तर्हिवृत्रस्त्वांनाराधितवानित्यतआह नचारिसोमंप्रपिबामिवह्ने अरिसोमंशत्रुदत्तंसोमं त्वयैवसकुतोननि

तथालोकामानुषायेचदिव्याःप्रजापतेश्चापियेवैमहांतः ॥ तेतेजितादेवराज्यंचकृत्स्नंबृहस्पतिर्याजयेच्चेन्नरेंद्र ॥ १८ ॥ संवर्त्तउवाच मास्मैवत्वंपुनरागाः कथंचित्बृहस्पतिंपरिदातुंमरुत्ते ॥ मात्वांधक्ष्येचक्षुषादारुणेनसंक्रुद्धोहंपावकत्वंनिबोध ॥ १९ ॥ व्यासउवाच ततोदेवानगमद्धूमकेतुर्दाहाद्भीतोव्यथितोश्वत्थपर्णवत् ॥ तंवैदृष्ट्वाप्राहशक्रोमहात्माबृहस्पतेःसन्निधौहव्यवाहं ॥ २० ॥ यस्त्वंगतःप्रहितोजातवेदोबृहस्पतिंपरिदातुंमरुत्ते ॥ तत्किंप्राहसनृपोयक्ष्यमाणःकच्चिद्वचःप्रतिगृह्णातितच्च ॥ २१ ॥ अग्निरुवाच नतेवाचंरोचयतेमरुत्तोबृहस्पतेरंजलिंप्राहिणोत्सः ॥ संवर्त्तोमांयाजयितेत्युवाचपुनःपुनःसमयायाच्यमानः ॥ २२ ॥ उवाचेदंमानुषायेचदिव्याःप्रजापतेर्येचलोकामहांतः ॥ तांश्चेल्लभेयंसंविदंतेनकृत्वातथापिनेच्छेयमितिप्रतीतः ॥ २३ ॥ इंद्रउवाच पुनर्गत्वापार्थिवंत्वंसमेत्यवाक्यंमदीयंप्रापयस्वार्थयुक्तं ॥ पुनर्यद्युक्तोनकरिष्यतेवचस्त्वत्तोवज्रंसंप्रहर्त्तास्मितस्मै ॥ २४ ॥ अग्निरुवाच गंधर्वराड्यात्वयंतत्रदूतोबिभेम्यहंवासवतत्रगंतुं ॥ संरब्धोमामब्रवीत्तीक्ष्णरोषःसंवर्त्तोवाक्यंचरितब्रह्मचर्यः ॥ २५ ॥ यद्यागच्छेःपुनरेवंकथंचिबृहस्पतिंपरिदातुंमरुत्ते ॥ दहेयंत्वांचक्षुषादारुणेनसंक्रुद्धइत्येतदवैहिशक्र ॥ २६ ॥ शक्रउवाच त्वमेवान्यान्दहसेजातवेदोनहित्वदन्योविद्यतेभस्मकर्त्ता ॥ त्वत्संस्पर्शात्सर्वलोकोबिभेतिअश्रद्धेयंवदसेहव्यवाह ॥ २७ ॥ अग्निरुवाच दिवंदेवेंद्रपृथिवींचसर्वांसंवेष्टयेस्त्वंस्वबलेनैवशक्र ॥ एवंविधस्येहसतस्तवासौकथंवृत्रस्त्रिदिवंप्राग्जहार ॥ २८ ॥ इंद्रउवाच नगंडिकाकारयोगंकरेणुंनचारिसोमंप्रपिबामिवन्हे ॥ नक्षीणशक्तौप्रहरामिवज्रंकोमेसुखायप्रहरेतमर्त्यः ॥ २९ ॥ प्रव्राजयेयंकालकेयान्पृथिव्यामपाकर्षन्दानवानंतरिक्षात् ॥ दिवःप्रह्लादमवसानमानयंकोमेसुखायप्रहरेतमानवः ॥ ३० ॥

र्जितइत्यतआह नक्षीणशक्तौप्रहरामिवज्रमित्यादिना नशंडिकांजंगमोनोकरेणुरितिपाठेतुकरेणुर्हस्तीममऐरावतः शंडिकायुद्धंद्रविडभाषाप्रसिद्धेः तांप्रतिजंगमोगतिशीलोनभवतीतिनोअस्ति ऐरावतवाहनस्यमेशत्रुजयईषत्करइत्यर्थः शंडिकाशब्दस्तालव्यादिरिहज्ञेयः इंद्रोहंतिवृषभंशंडिकानामितिमंत्रवर्णात् दशमस्तूक्ततात्पर्यः शेषमतिरोहितार्थं ॥ २९ ॥ ३० ॥

Digitized by Google